

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 19 ՅՈՒՆԻՈՒՐ, 2015

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստագրութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստագրութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալ վիս. եւ ողորմեալ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 89

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԽՈՍՏՈՒՄԸ ԴԱԻԹԻՆ

Անցեալին քու ծառաներուդ յայտնուեցար, եւ ըսիր. «Ես օգնութիւն ընծայեցի հերոսին, ժողովուրդէն իմ ընտրեալս բարձրացուցի: Իմ ծառաս՝ Դաւիթը ընտրեցի, եւ զայն իմ սուրբ իւղովս օծեցի: Իմ հովանիս անոր վրայ պիտի ըլլայ միշտ. իմ օգնութիւնս պիտի գօրացնէ զինք: Հաւատարիմ սիրով պիտի սիրեն զայն, եւ ան ինձնով յաղթական պիտի ըլլայ: Անիկա ինձի պիտի ըսէ. "Իմ հայրս եւ Աստուածս ես դուն, իմ պաշտպանս եւ փրկիչս ես": Յաւիտեան պիտի պահեն իրեն հանդէպ իմ սէրս, անխախտ պիտի պահեն իրեն հետ կնքած իմ ուխտս: Սակայն եթէ անոր զաւակները մոռնան Օրէնքս, եւ չուզեն վճիռներուս համաձայն ապրիլ, եթէ կանոններս անարգեն եւ պատուէրներս չպահեն, զիրենք խարազանով պիտի պատժեն իրենց յանցնանքերուն համար: Բայց իմ ողորմութիւնս պիտի չկտրեն անոր սերունդէն, հաւատարմութեանս պիտի չդաւաճանեն: Պիտի չդրժեն իմ ուխտս, եւ խոստումներս ունէ մէկը անկատար պիտի չձգեն»:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխաՀիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէլոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղեղոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ԱՊՈԹՔ

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ եւ հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ եւ արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԺԹԸ

ԵԼԻՑ ԺԹ (19) ԳԼՈՒԽ

ԻՍՐԱՅԷԼ ՄԻՆԱ ԼԵՐԱՆ ՔՈՎ (19:1-25)

Եգիպտոսէն ելքը մէկ փարի եւ երկու ամիս եղած էր: Աստուած Մովսէսին կը կանչէ կարգ մը թելադրութիւններ ընելու համար: Ան կը բացատրէ թէ ինչպէս զիրենք ազատագրեց Եգիպտոսի ստրկութենէն, կարծէք արծիւի մը պէս իր թելերուն վրայ առած: Այս բոլորի նպատակը, ուրիշ բան չէ եթէ ոչ, որպէսզի երբ «**իմ ձայնիս հնազանդիք ու իմ ուխտս պահէք, դուք ինծի սեփական ժողովուրդ պիտի ըլլաք, քահանաներու թագաւորութիւն եւ սուրբ ազգ**» (5-6 հմբ): Այս է Աստուծոյ ծրագիրը Իրեն համար ժողովուրդ մը պատրաստել: Անշուշտ սկսելու համար փեղէ մը, բայց չսահմանափակուելու անով, այլ ընդգրկելու բոլորը: Այս արտայայտութիւնը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ Աստուծոյ հայրութիւնը, Իր ժողովուրդին նկատմամբ, իսկ ժողովուրդին դերը՝ որդիութիւն Աստուծոյ Օրէնքին հնազանդելով:

Աստուծոյ ժողովուրդին կոչումը նաեւ սուրբ ըլլալ, ինչպէս Աստուած Ինք սուրբ է: Սուրբ ըլլալը բարոյական վարքագիծով կամ աստիճաններով կարարեալ ըլլալ չէ: Այս պարագային առաջին իմաստը կը նշանակէ անջատուած ըլլալ աշխարհի միւս ժողովուրդներէն: Ինչպէս պիտի ըսէ Քրիստոս Իր աշակերտներուն. «Ես ձեզ այս աշխարհէն զարեցի, այսինքն՝ անջարեցի, դուք այլեւս այս աշխարհին չէք պատկանիր»: Ուրեմն նաեւ պարկանելիութեան հարց մը կայ: Հետեւաբար, այս ժողովուրդը պէտք է այնպէս մը ապրի հեռու բոլոր փեսակի հեթանոսական ու կռապաշտական բաներէն, որոնք անընդունելի են Աստուծոյ համար:

Երկրորդ, սուրբ ըլլալ կը նշանակէ Աստուծոյ նուիրում, Անոր անունը կրող, Աստուծոյ կամքը ճանչցող եւ Անոր օրէնքներով ղեկավարուող: Իսկ բարոյական իմաստով մաքուր սկզբունքներու հետքապնդում եւ կիրարկում: Սա կը նշանակէ, որ եթէ այս կապը Հայր եւ որդի կապն է ուրեմն որդին պէտք է որ նմանի իր հօրը, «եղէք կարարեալ ինչպէս ձեր երկնաոր Հայրը կարարեալ է» (Մատթ 5:48): Ձգտումը ունենալ այդ կարարելութեան հասնելու, եւ աստիճանաբար թօթափել մեր կեանքի թերութիւնները:

Իսկ գալով «քահանաներու թագաւորութիւն» հասկացողութեան: Աստուած իր մտքին մէջ ունի պարկերացումը, որ այս ժողովուրդը պիտի դառնայ ազգ, եւ իբրեւ այդպիսին թագաւորութիւն, որ ունի իր թագաւորը: Այս պարագային թագաւորը Աստուած Ինք է: Իսկ քահանաներու թագաւորութիւն հասկացողութիւնը կարելի է երկու ձեւով հասկնալ:

1. Թագաւորութիւն մը, որուն իւրաքանչիւր անդամը քահանայ է.
2. Թագաւորութիւն մը, ուր քահանաները կ'առաջնորդեն ժողովուրդը:

Այս երկուքէն շատ աւելի շեշտը կը դրուի երկրորդ բացատրութեան վրայ, որուն նմանօրինակ բացատրութիւնները մենք կը գտնենք Ա Պետրոսի եւ Յայտնութիւն Յովհաննու գիրքերուն մէջ: Այս ձեւով Աստուած կ'ուզէ, որ Իր ժողովուրդը առաջնորդուի այս դրութեամբ, ուր քահանաները ըլլան ներկայացուցիչը Աստուծոյ: Այս բացատրութիւնը պիտի շարունակուէր, ու պէտք է այսօր ալ շարունակուի, մանաւանդ երբ նկարի ունենանք որ Եկեղեցին ուրիշ բան չէ եթէ ոչ երկրի վրայ Աստուծոյ Արքայութեան մանրապարկերը, ուր քահանաները իրենք պէտք է առաջնորդեն ժողովուրդը հասնելու Աստուծոյ Արքայութեան վերջնական հանգրուանին:

Այս թելադրութիւններէն յետոյ Աստուած կը պատուիրէ որ ժողովուրդը պատրաստուի դիմաորելու համար զԻնք, հանդիպելու Իրեն: Ահա մաքրութեան պատուէր մը կը փրփուի, որ այս պարագային մարմնաւոր մաքրութեան ու հագուստները լուալու մասին է: Այս պատուէրին նաեւ պիտի աւելնայ կիներու չմօտենալու հարցը: Այս պատուէրը անոր համար որպէսզի անջարեցն մտային ռեւէ կապ, եւ մտքի ամբողջական ընծայում եւ պատրաստութիւն Աստուծոյ գալուստին:

Ի վերջոյ, Աստուած ամէն անգամ մէկ փարբեր երեւոյթով մը Ինքզինք կը յայտնէ ժողովուրդին, որպէսզի անով բան մը տրեւզնէ, ըսելու համար թէ, այս յայտնութիւնները ուրիշ բան չեն եթէ ոչ արտայայտութիւններ, որ պէտք չէ նոյնացնել Աստուծոյ հետ: Այո, Աստուած կ'օգտագործէ փեսանելի կերպեր, բայց երբեք պէտք չէ նմանցնել այս կերպերուն, որուն համար ալ իբրեւ զգուշացում, Տասնաբանեայ պատուիրաններուն մէջ պիտի յիշեցնէ ըսելով. «Զիս ռեւէ մէկ բանի չնմանցնէք»: